

شهادت عالم مجاهد آیت الله "سیدمحمدباقر صدر" و خواهرش "بنت الهدی" (1359 ش)

آیت الله سیدمحمدباقر صدر در سال 1313 ش (1353 قمری) در کاظمین در خانواده‌ای فقیر اما نابغه پرور به دنیا آمد.

آیت الله سیدمحمدباقر صدر در سال 1313 ش (1353 قمری) در کاظمین در خانواده‌ای فقیر اما نابغه پرور به دنیا آمد. پدرش فقیه بزرگوار سیدحیدر و مادرش دختر شیخ عبدالحسین آل یاسین و بانویی باتقوا بود. آیت الله صدر در کودکی پدر را از دست داد و تحت کفالت برادرش، سید اسماعیل، قرار گرفت. وی پس از فراگرفتن مقدمات و اصول نزد استادان آن زمان و برادرش، راهی نجف اشرف شد و قبل از 20 سالگی به مرحله اجتهاد نائل آمد. این عالم جوان در سن 22 سالگی نخستین اثر علمی - تحقیقی خود را به نام "غایة الفکر فی علم الاصول الفقه" را به جهان علم ارایه نمود و کتاب‌های فلسفتنا و اقتصادنا که پس از آن به رشته تحریر درآمدند سمبل قدرت نمایی ایدئولوژی اسلامی در برابر اندیشه‌های وارداتی غرب بودند. آیت الله صدر مسأله رهبری فکری را از مسأله رهبری سیاسی جدا نمی‌دانست و همگام با فعالیت‌های فکری، به فعالیت‌های سیاسی و رهبری سیاسی جامعه نیز همت می‌گماشت. از این رو، وجودش خطری برای بعثیان به شمار می‌آمد و همین امر باعث رنجش حاکمان بعثی عراق گردید. آیت الله صدر نقش ارزنده‌ای در حمایت از انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی(ره) داشت و این امر برای رژیم خونخوار عراق ناخوشایند بود. سرانجام حزب بعث عراق پس از دستگیری ایشان و نیز خواهر ارجمندش، سیده بنت الهدی صدر، آنان را به طرزی فجیع به شهادت رساندند. شهادت این مرد بزرگ و خواهر مکرمه‌اش پس از شکنجه‌های فراوان در زندان‌های رژیم بعثی عراق در روز 19 فروردین 1359 شمسی مصادف با 24 جمادی‌الاولی سال 1400 قمری در 47 سالگی واقع شد. بدن خونین و شکنجه دیده این شهیدان به طور مخفیانه تحویل یکی از افراد خانواده صدر گردید و اجساد مطهرشان بدون حضور دیگران به خاک سپرده شد.